

De Italiaanse banken BCI en de catalogi

(P.J.M. Boes; uit: *Perfinpost* nr. 80, februari 2007)

Italië heeft net zoals Nederland met de RBV en de NBV-kantoren, enkele netwerken van bankkantoren. De twee grootste zijn: Banca Commerciale, afgekort BCI, en de Credito Italiano, afgekort CI.

Daarbij kan dan ook nog een onderscheid gemaakt worden tussen kantoren, bijkantoren, agentschappen en dan ook nog eens subagentschappen.

De perfins BCI en CI vormen een moeilijk verzamelgebied. De Italiaanse perfinverzamelaars hebben er onvoldoende studie van gemaakt en er lijken nog grote stukken onontgonnen gebied te zijn.

De graver onder de verzamelaars gaat verder dan alleen het verzamelen en bekijken van losse perfins en dan worden enveloppen het volgende interessante onderwerp. Bovendien wil men van de verschillen in deze BCI-perfins het naadje van de kous weten. Dat wil zeggen de verzamelaar wil bijvoorbeeld de BCI-perfin kunnen toeschrijven aan een bepaald kantoor of aan een stad. In feite is dit het "determineren" van perfins. Een catalogus moet daarbij een hulp zijn.

Er is de Nederlandse catalogus van onze eigen leden Hammink en v. d. Hoorn "Perfins of Italy" 1995, aangeduid met cat. H en dan de nieuwe Italiaanse catalogus "Perfin Italiana" van Bertazzoli & Ermentini (cat. B) uit 2000 en de aanvulling uit 2005.

Enkele kritische opmerkingen bij cat. B

De uitgifte van een aanvulling in 2005 is natuurlijk wel een teken aan de wand en geeft aan dat er in de eerste uitgifte de nodige manco's kleven. Bij deze aanvulling hoort ook een set met doorzichtige bladen met alle gaatjespatronen van perfins, die worden vermeld. Het grote voordeel van deze doorzichtige bladen is dat deze goed bruikbaar zijn voor perfins die nog op de enveloppe of papier zitten. Deze overlay platen zijn een vondst. Dit idee is ook heel goed bruikbaar om zelf dergelijke overlay-platen te maken. Een fotokopie op een zgn. overheatplaat van een bladzijde uit de cat. H geeft een compleet overzicht op een doorzichtig vel. Overheadplaten kunnen aan een zijde, die speciaal geprepareerd is, worden bedrukt. Dit kan ook met een scanner, een computer en printer.

Een belangrijk manco is dat de gegevens over het aantal gaatjes per letter en over de hoogte van de letters ontbreken. In een oogopslag is in de catalogus niet te zien of de letter een gaatje meer of minder heeft. Dus: tellen, tellen, tellen!!

In de cat. H is de hoogte van de letters echter ook niet gegeven. De nummering en codering van de cat. B zijn echter heel simpel. Bijvoorbeeld komen nieuwe en recent gevonden perforaties in het aanvullingenboek gewoon na de nummers uit de eerste uitgave.

Veel logica zit daar niet meer in. De letter-cijfercombinatie, bijvoorbeeld B 37, kan eenvoudig worden vertaald naar een decimale code, zoals: 02.37 of ook 02.037.0 en dan kunnen nieuwe vondsten worden ingevoegd: 02.037.5. Het minimum aantal invoegingen is minimaal twee en is afhankelijk van de alfabetische volgorde.

Een belangrijke verbetering bij cat. B is de referentieverwijzing naar andere en oudere catalogi. Dat schept helderheid. Ook de verwijzing naar de vestigingsplaats is een positief punt. Doch een aanduiding van: "Sede, Succursale of Agenzia" dus zetel of kantoor, bijkantoor en agentschap, ontbreekt.

Daarentegen is de vermelding van de vroegste en laatste gebruikte datum maar sporadisch het geval, maar dit gegeven is voor een deel in de aanvulling van 2005 opgenomen. Dit geeft wel meer zoekwerk.

Verder is heel belangrijk het aantal vermeldingen. In de Nederlandse catalogus van Hammink & v. d. Hoorn worden 155 BCI-perfins vermeld en weergegeven en maar 27 stuks in de cat. B. Voor de CI-perfins is dit respectievelijk 153 in cat. H en 46 in cat. B. Bij een nadere bestudering blijkt echter dat in cat. B meer een **type**-aanduiding is aangegeven en geen exacte fotografische afdruk van een perfin van een BCI-kantoor. En dat is nu juist wat de verzamelaar wil hebben. Bij de perfin wordt in cat. B soms een reeks plaatsnamen vermeld waar een overeenkomstig type perforatie is toegepast.

Het drukwerk van de catalogus ziet er keurig uit maar de doorzichtige bladen zijn met een grof raster gedrukt en de pixels zijn dan goed zichtbaar en bij een vergroting is dat duidelijk te zien en is dus de resolutie te laag.